Dosarul nr. 3-2771/2025
2-25159628-12-3-13112025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

30.06.2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Președintele ședinței, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Cezara-Valeria Rotaru

examinând în ședință publică, acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Iulia Neculce împotriva Uniunii Avocaților din R.Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, persoană terță Ruslan Cibric, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului admnistrativ,

a c o n s t a t a t :

La 13.11.2025 și respectiv 12.12.2025 (concretizată), Iulia Neculce, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Uniunii Avocaților din R.Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, persoană terță Ruslan Cibric, solicitând:

- Anularea Deciziei nr.1/15/2025 Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Moldova ca fiind neîntemeiată;
- A constata în acțiunile avocatului Cibric Ruslan comiterea abaterii disciplinare deoarece a acționat contrar intereselor legitime ale clientului;
- A obliga Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din RM să emită o decizie de sancționare a avocatului Cibric Ruslan, pe marginea plîngerii depuse.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat următoarele : în fapt, la 30.06.2015, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Euro Mansarde” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 30.09.2014, a încheiat cu SRL„Euro Mansarde” contractul de vânzare-cumpărare a încăperii locative nr.21m cu suprafața de 34, 7 m.p., situat în mun. Chișinău, str. *****.

Astfel, conform pct.7 al contractului de vânzare-cumpărare vânzătorul SRL „Euro Mansarde” declară că bunul imobil, obiect al contractui de vânzare-cumpărare, nu are vicii materiale și juridice.

A invocat în cererea de chemare în judecată că, din momentul semnării contractului nominalizat, în apartamentul nr.21m nu a locuit nimeni, deoarece se afla în reparație, însă, aproximativ în luna ianuarie 2015, în rezultatul spargerii unei țevi din apartamentul 23m, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Euro Mansarde”, a fost deteriorat apartamentul nr.21m ce îi aparține cu drept de proprietate, deoarece apa acumulată pe pardoseala etajului doi s-a scurs pe tavanul etajului întâi al apartamentului 21 m, proprietar al căruia este.

A invocat că viciile apărute în urma efectuării lucrărilor de construcție efectuate de către SRL

„Euro Mansarde” urmează a fi acoperite tot de către ultima.

Astfel, în scopul aplanării situației iscate, la 15 ianuarie 2015, a expediat în adresa SRL „Euro Mansarde” reclamație, prin care a solicitat înlăturarea obstacolelor depistate și care au apărut în urma efectuării necalitative a lucrărilor de construcție a mansardelor din *****, mun.Chișinău.

Nefiind de acord cu răspunsul primit din partea SRL „Euro Mansarde”, s-a adresat către un expert independent în vederea stabilirii costului lucrărilor de reparație ce necesită a fi efectuate în ap.21m situat în mun.Chișinău, str. *****, achitând suma de 6300 lei.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 110 din 30 martie 2015 s-a constatat că starea tehnică a bunului imobil apartamentul 21m amplasat la mansarda blocului locativ situat în mun.Chișinău, str. ***** este nesatisfacătoare, deoarece prezintă un șir de defecte tehnice care la momentul actual reprezintă pericol atât pentru proprietarul bunului, cât și pentru bunurile imobile învecinate. Totodată, s-a constatat că costul lucrărilor de reparație ce necesită a fi efectuate în acest apartament constituie 55 083,88 lei.

La 22 aprilie 2015, a expediat în adresa SRL „Euro Mansarde”, somație cu propunerea de a-i restitui prejudiciul cauzat în urma efectuării lucrărilor de construcție necalitative, în termen - de 30 de zile.

Însă, prin răspunsul nr. 6938 din 28 aprilie 2015, SRL „Euro Mansarde” i-a comunicat, decizia de a refuza restituirea prejudiciului cauzat în mărime de 55 083,88 de lei.

Pentru reprezentare pe dosarul civil privind repararea prejudiciului rezultat dintr-o lucrare de construcție defectuoasă (mansardare) a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Cibric Ruslan, achitându-i un onorariu în mărime de 5000 la semnarea contractului.

Conform contactului de asistență juridică nr.96 din 20 aprilie 2015, avocatul Cibric Ruslan s-a obligat să-i reprezinte, interesele sale și să-i acorde asistență juridică calificată pe cauza civilă cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 55 083, 88 lei.

În scopul confirmării mărimii prejudiciului, la cererea sa, de către Biroul Individual de Expertiză Judiciară s-au efectuat 2 expertize : raportul de expertiză nr.068 din 23.03.2015 și raportul de expertiză nr.110 din 30.03.2015, achitate integral de ea în sumă totală de 12.600 lei/ce se confirmă prin răspunsul expertului Achimov Anatolie din 05.04.2025. Ambele rapoarte de expertiză au fost transmise în original avocatului Cibric Ruslan.

Însă facând cunoștință cu materialele dosarului, a constatat că avocatul-Cibric Ruslan n-a anexat la dosar raportul de expertiză nr.110 din 30.03.2015, n-a majorat suma prejudiciului, deși era esențială pentru cauza sa, astfel nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și profesionale.

Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 07 martie 2018 a considerat inadmisibil recursul declarat de avocatul Cibric Ruslan.

Așadar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în decizia sa a invocat: „reprezentantul recurentei nu a invocat nici-un argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurentei cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului”, „instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul Iuliei Neculce, avocatul Ruslan Cibric nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespund cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Astfel, în urma neglijenței și neîndeplinirii obligațiilor contractuale și profesionale de către

avocatul Cibric Ruslan, a pierdut procesul pe toate căile de atac naționale.

Tot potrivit contractului de asistență juridică pârâtul s-a obligat să redacteze cererea (dosarul) și depunerea ei-la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în termenul stabilit de lunile corespunzătoare, achitînd onorariu în sumă de 10000 lei (bon de plată nr.799047 din 02 august 2018).

De nenumerate ori i-a solicitat pârâtului explicații referitor la data expedierii și recepționării cererii de către Curtea Europeană, însă el de fiecare dată îi explică că nu a primit nici un răspuns de la CEDO.

În decurs o perioadă îndelungată, avocatul nu a răspuns, la solicitările sale privind statutul cererii, ceea ce a determinat-o să contacteze direct CEDO.

La pretenția sa din 23.11.2023, avocatul Cibric Ruslan a asigurat-o că dosarul său Neculce Iulia împotriva SRL „Euromansarde" a fost înaintat la Curtea Europeană, pentru Drepturile Omului, însă nu are detalii referitor la dată înregistrării acesteia la CEDO. Totodată avocatul a asigurat-o că imediat după primirea răspunsului din partea CEDO, o va anunța și va expedia răspunsul în adresa sa.

La data de 15 iunie 2025 a adresat o petiție către Comisia pentru Etică și Disciplină a Uniunii Avocaților împotriva acțiunilor avocatului Cibric Ruslan, solicitînd :

- verificarea conduitei profesionale a avocatului Cibric Ruslan;
- sancționarea disciplinară corespunzătoare conform legii;

Prin Decizia nr. 1/15/2025 Comisia pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocatilor din Moldova a Decis :

A respinge ca fiind inadmisibilă petiția nr. N1881/2025 din 11.07.2025,1914 /2025 din 15.07.2025 din motivul expirării termenului de prescripție de un an, în condițiile alin. (1) art.58 al Legii nr.1260/2002 cu privire la avocatură.

Decizia nr.1/15/2025 a recepționat-o la 17 octombrie 2025.

Potrivit prevederilor art. 42 alin. (6) din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură: „Hotărârile Comisiei pentru etică și disciplină și ale Comisiei de cenzori se contestă în instanța de contencios administrativ în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără a recurge la procedura prealabilă.

Consideră Decizia nr.1/15/2025 Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Moldova prin care s-a respins ca fiind inadmisibilă petiția nr. N1881/2025 din 11.07.2025, 1914/2025 din 15.07.2025 din motivul expirării termenului de prescripție de un an, în condițiile alin.(1) art.58 al Legii nr.1260/2002 cu privire la avocatură neîntemeiată și care urmează a fi anulate din următoarele considerente.

Potrivit contractului de asistență juridică pârâtul s-a obligat să redacteze cererea (dosarul) și depunerea ei la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în termenul stabilit de lunile corespunzătoare, ea achitînd onorariu în sumă de 10000 lei (bon de plată nr.799047 din 02 august 2018).

De nenumerate ori i-a solicitat pârâtului explicații referitor la data expedierii și recepționării cererii de către Curtea Europeană, însă el de fiecare dată îi explica că nu a primit nici un răspuns de la CEDO.

În decurs o perioadă îndelungată, avocatul nu a răspuns la solicitările sale privind statutul cererii.

La pretenția sa din 23.11.2023, avocatul Cibric Ruslan a asigurat-o că dosarul său Neculce Iulia împotriva SRL „Euromansarde" a fost înaintat la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, însă nu are detalii refeitor la data înregistrării acesteia la CEDO. Totodată avocatul a asigurat-o că imediat după primirea răspunsului din partea CEDO, o va anunța și va expedia răspunsul în adresa sa.

Dat fiind faptul că avocatul nu-i oferea răspuns la cererea sa, a contactat direct CEDO și a fost informată de CEDO că cererea a fost depusă de avocat la data de 25.09.2018, peste termenul prevăzut de

Convenție, fiind astfel inadmisibilă, fapt ce reprezintă o încălcare a obligațiilor profesionale ce-i revin pârâtului în calitate de avocat.

Acest fapt se confirmă de Decizia CEDO din 08.11.2018 (cererea nr.46640/18 introdusă la 25.09.2018) expediată ei la solicitarea sa la data de 04.02.2025.

Totodată Grefa CEDO a informat că la data de 15.11.2018 Decizia CEDO a fost adusă la cunoștință avocatului Cibric Ruslan.

La data de 18 martie 2025 a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, solicitând o explicație detaliată privind motivele întîrzierii obligației de a depune cererea la CEDO cu o propunere clară de remediere a situației, inclusiv acțiunile care urmează a fi întreprinse pentru a compensa prejudiciul material, moral cauzat de această întîrziere.

Scrisoarea s-a întors cu mențiunea „nereclamat".

Consideră că neglijența profesională și neîndeplinirea obligațiilor contractuale de către avocatul Cibric Ruslan i-a afectat grav interesele și drepturile sale.

Această atitudine și neglijență profesională i-au provocat :

- o pierdere materială (sumele achitate pentru onorariu și expertize);

- un prejudiciu moral serios, constând în frustrare, umilință, lipsă de informare și pierderea dreptului efectiv de acces la o instanță internațională.

Astfel, consideră că pe parcursul desfășurării procedurilor judiciare, a constatat o serie de omisiuni și neglijențe din partea avocatului - neprezentarea unor probe esențiale; - redactarea superficială a cererilor de apel și recurs, - neasigurarea unei apărări eficiente și conforme cu interesele clientului, adresarea cererii la CEDO peste termen.

Ca urmare a acestor omisiuni, a pierdut definitiv cauza, fiind privată de șansa reală de a-și valorifica dreptul la despăgubiri în sumă de 55 083,88 de lei, ceea ce constituie un prejudiciu direct.

Consideră că această conduită a avocatului Cibric Ruslan reprezintă o abatere gravă de la obligațiile profesionale ale unui avocat: lipsă de comunicare, neglijență profesională, neîndeplinirea obligațiilor contractuale și afectarea gravă a intereselor clientului.

Conduita avocatului contravine:

- Art. 54 din Legea cu privire la avocatură

- Art.57 alin.9 pct.b) , alin.28, 30,35 și 36 Statului profesiei de avocat

- Art. 2.4 din Codul deontologic al avocatului privind comunicarea clară cu privire la evoluția cauzei și respectarea interesului clientului.

Consideră că nu pot fi reținute argumentele Comisiei precum că la materrialele procedurii administrative, petiționara Neculce lulia n-a prezentat careva înscrisuri /argumente care să demonstreze imposibilitatea acestei de a se adresa într-un termen mai retrîns la CEDO cu solicitarea de a-i comunica la ce stadiu de examinare se află cererea acesteia, avînd în vedere că aceasta a fost înaintată în anul 2018, Or, avocatul Cibric Ruslan a asigurat-o că dosarul său Neculce Iulia împotriva SRL „Euromansarde" a fost înaintat la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, însă nu are detalii refeitor la data înregistrării acesteia la CEDO. Totodată avocatul a asigurat-o că imediat după primirea răspunsului din partea CEDO, o va anunța și va expedia răspunsul în adresa sa.

Astfel, doar la data de 04.02.2025 a recepționat Decizia direct de la CEDO.

Pîrîtul – Uniunea Avocaților din R.Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, la 29.12.2025 a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 37-42).

În ședința de judecată, reclamanta Iulia Neculce a solicitat admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

R/pîrîtului cît și persoana terță, în ședința de judecată nu s-au prezentat, instanța în temeiul art.218 lit. d) Cod Administrativ, a dispus soluționarea acțiunii în lipsă.

Audiind explicațiile părții prezente, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanţa de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, Decizia Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților Nr.1/15/2025 din 02.09.2025 (f.d.14-18), constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru Iulia Neculce pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea gen de litigii sunt exceptate de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 42 alin.(6) al Legii nr.1260 din 19.07.2022 cu privire la avocatură, combinat cu art. 163 lit. c) Cod Administrativ.

Conform art. 209 Cod Administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la : b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelînd momentul comunicării Deciziei Nr.1/15/2025 din 02.09.2025 – 15.10.2025 (fila nr.45, dos.administrativ), cu momentul înaintării acțiunii în judecată – 13.11.2025, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, Iulia Neculce revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în obligare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 alin. (1) Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit.b) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri : obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actelor administrative contestate, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Materialele cauzei și a dosarului administrativ atestă că, la 11.07.2025, Iulia Neculce a adresat Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din RM, o sesizare prin care a solicitat : 1. Să dispună verificarea conduitei profesionale a avocatului Cibric Ruslan; 2. Să dispună, în funcție de constatări, sancționarea disciplinară corespunzătoare conform legii; 3. Să fie informată cu privire la măsurile dispuse.

În textul sesizării a fost invocat următoarele : „În fapt, la 30 iulie 2015, am depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Euro Mansarde” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru reprezentare pe dosarul civil privind repararea prejudiciului rezultat dintr-o lucrare de construcție defectuoasă (mansardare) am încheiat un contract de asistență Juridică cu avocatul Cibric Ruslanm achitându-i un onorariu în mărime de 5000 la semnarea contractului.

Conform contractului de asistență juridică nr.96 din 20 aprilie 2015, avocatul Cibric Ruslan s-a obligat să-mi reprezinte interesele mele și să-mi acorde asistență juridică calificată pe cauza civilă cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 55 083, 88 lei.

În scopul confirmării mărimii prejudiciului, la cererea mea, de către Biroul Individual de Expertiză Judiciară s-au efectuat 2 expertize : raportul de expertiză nr.068 din 23.03.2015 și raportul de expertiză nr.110 din 30.03.2015, achitate integral de mine în sumă totală de 12 600 lei, ce se confirmă prin răspunsul expertului Achimov Anatolie din 05.04.2025. Ambele rapoarte de expertiză au fost transmise în original avocatului Cibric Ruslan.

Însă făcând cunoștință cu materialele dosarului am constatat că avocatul Cibric Ruslan n-a anexat la dosar raportul de expertiză nr.110 din 30.03.2015, fără a-mi comunica acest lucru, n-a majorat suma prejudiciului, deși era esențială pentru cauza mea, astfel nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale și profesionale.

Curtea Supremă de Justiție, prin încheierea din 07 martie 2018 a considerat inadmisibil recursul declarat de avocatul Cibric Ruslan.

Asa dar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în decizia sa a invocat : „reprezentantul recurentei nu a invocat nici-un argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurentei cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului" „ instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul luliei Neculce, avocatul Ruslan Cibric nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespund cerinței de a fi „ efectiv ", fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Astfel, în urma neglijenței și neîndeplinirii obligațiilor contractuale și profesionale de către avocatul Cibric Ruslan, am pierdut procesul pe toate căile de atac naționale.

Tot potrivit contractului de asistență juridică pârâtul s-a obligat să redacteze cerere (dosarul) și depunerea ei la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în termenul stabilit de lunile corespunzătoare, eu achitînd onorariu în sumă de 10000 lei (bon de plată nr.799047 din 02 august 2018).

De nenumerate ori i-am solicitat pârâtului explicații referitor la data expedierii și recepționării cererii de către Curtea Europeană, însă el de fiecare dată îmi explica că nu a primit nici un răspuns de la CEDO.

În decurs o perioadă îndelungată, avocatul nu a răspuns la solicitările mele privind statutul cererii.

La pretenția mea din 23.11.2023, avocatul Cibric Ruslan ma asigurat că dosarul meu Neculce lulia împotriva SRL „ Euromansarde" a fost înaintat la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, însă nu are detalii refeitor la data înregistrării acesteia la CEDO. Totodată avocatul ma asigurat că mediat după primirea răspunsului din partea CEDO, mă va anunța și va expedia răspunsul în adresa mea.

Ulterior, am contactat direct CEDO și am fost informată de CEDO că cererea a fost depusă de avocat la data de 25.09.2018, peste termenul prevăzut de Convenție, fiind astfel inadmisibilă, fapt ce reprezintă o încălcare a obligațiilor profesionale ce-i revin pârâtului în calitate de avocat.

Acest fapt se confirmă de Decizia CEDO din 08.11.2018 (cererea nr.46640/18 introdusă la 25.09.2018) expediată mie la solicitarea mea la data de 04.02.2025.

Totodată Grefa CEDO m-a informat că la data de 15.11.2018 Decizia CEDO a fost adusă la cunoștință avocatului Cibric Ruslan.

La data de 18 martie 2025 am expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, solicitând o explicație detaliată privind motivele întîrzierii obligației de a depune cererea la CEDO cu o propunere clară de remediere a situației, inclusiv acțiunile care urmează a fi întreprinse pentru a compensa prejudiciul material, moral cauzat de această întîrziere.

Scrisoarea s-a întors cu mențiunea „nereclamat".

Consider că neglijență profesională și neîndeplinirea obligațiilor contractuale de către avocatul Cibric Ruslan mi-a afectat grav interesele și drepturile mele.

Această atitudine și neglijență profesională mi-au provocat :

- o pierdere materială (sumele achitate pentru onorariu și expertize);

-un prejudiciu moral serios, constând în frustrare, umilință, lipsă de informare și pierderea dreptului efectiv de acces la o instanță internațională.

Astfel, consider că pe parcursul desfășurării procedurilor judiciare, am constatat o serie de omisiuni și neglijențe din partea avocatului - neprezentarea unor probe esențiale; - redactarea superficială a cererilor de apel și recurs, - neasigurarea unei apărări eficiente și conforme cu interesele clientului, adresarea cererii la CEDO peste termen.

Ca urmare a acestor omisiuni, am pierdut definitiv cauza, fiind privată de șansa reală de a-mi valorifica dreptul la despăgubiri în sumă de 55 083,88 de lei, ceea ce constituie un prejudiciu direct.

Consider că această conduit a avocatului Cibric Ruslan reprezintă o abatere gravă de la obligațiile profesionale ale unui avocat : lipsă de comunicare, neglijență profesională, neîndeplinirea obligațiilor contractuale și afectarea gravă a intereselor clientului.

Conduita avocatului contravine:

- Art. 54 din Legea cu privire la avocatură;
- Art.57 alin.9 pct.b) , alin.35 și 36 Statului profesiei de avocat;
- Art. 2.4 din Codul deontologic al avocatului privind comunicarea clară cu privire la evoluția cauzei și respectarea interesului clientului" (fila nr.1-2, dos.administrativ).

La 05.08.2025, persoana terță Ruslan Cibric, a prezentat Uniunii Avocaților explicații/referința, menționând că cele relatate de Iulia Neculce, nu corespund realității (fila nr. 24-26, dos.administrativ).

La 02.09.2025, a fost emisă decizia Comisiei pentru etică și disciplină nr. 1/15/2025 în cauza disciplinară intentată în privința avocatului Ruslan Cibric, prin care s-a decis :

1. A respinge ca fiind inadmisibilă petiția № N1881/2025 din 11.07.2025, 1914/2025 din 15.07.2025 înaintată de petiționara NECULCE Iulia împotriva Avocatului CIBRIC Ruslan, titular al licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2162 eliberată la 26.05.2011, referitor la pretinsele abateri disciplinare din partea avocatului vizat, din motivul expirării termenului de prescripție de un an, în condițiile alin. (1) art. 58 al Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură;
2. Decizia intră în vigoare la data adoptării însă poate fi contestată în procedură de contencios administrativ în Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (adresa: mun. Chișinău, str. Kiev, nr 3) în termen de 30 zile de la comunicare în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (6) dir Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură și Codul Administrativ al Republicii Moldova (fila nr. 39-43, dos.administrativ).

Manifestînd dezacordul cu decizia emisă, Iulia Neculce, a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Prevederi relevante ale Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, sunt următoarele :

Articolul 1. Noţiunea profesiei de avocat.

(1) Profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor.

(2) Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Articolul 54. Obligaţiile avocatului.

(1) Avocatul este obligat:

a) să pledeze pentru liberul acces la justiţie, pentru un proces echitabil realizat într-un termen rezonabil;

b) să acorde asistenţă juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

c) să acorde asistenţă juridică garantată de stat în volumul solicitat de oficiile teritoriale ale Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat;

d) să aplice, în exercitarea profesiei sale, mijloacele şi metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale clientului;

e) să ţină dosarele de asistenţă juridică în modul stabilit de statutul profesiei de avocat;

f) să ţină registrul actelor certificate în condiţiile art. 8 alin. (4). Forma şi conţinutul registrului se aprobă de către Consiliul Uniunii Avocaţilor;

g) să dispună de spaţiu necesar pentru acordarea asistenţei juridice;

h) să informeze Ministerul Justiţiei şi Uniunea Avocaților, în termen de 10 zile, despre schimbarea datelor de contact, a sediului cabinetului sau biroului asociat de avocaţi;

i) să urmeze anual cursuri de formare profesională continuă, în volum de cel puţin 16 ore, conform planului aprobat de Consiliul Uniunii Avocaţilor;

j) să prezinte Consiliului Uniunii Avocaţilor, în termen de 5 zile de la scadenţă, dovada achitării amenzii;

k) să respecte normele Codului deontologic al avocatului şi prevederile statutului profesiei de avocat.

(2) Avocatul nu este în drept să acorde asistenţă juridică persoanei dacă:

a) în cauza dată, el acordă sau a acordat asistenţă juridică unor persoane ale căror interese vin în contradicţie cu interesele persoanei în cauză;

b) în cauza dată, el a participat în calitate de judecător, procuror, persoană care efectuează urmărirea penală, expert, specialist, traducător, martor sau martor asistent;

c) la urmărirea penală sau la examinarea cauzei date, a participat o persoană cu care avocatul se află în raporturi de familie, de rudenie sau care îi este afin;

d) există un conflict de interese.

(3) Avocatul nu are dreptul să acţioneze contrar intereselor legitime ale clientului, să ocupe o poziţie juridică fără a o coordona cu acesta (cu excepţia cazurilor cînd clientul îşi recunoaşte vina), să refuze, fără motive întemeiate, apărarea bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a condamnatului, la care s-a obligat.

Articolul 56. Răspunderea disciplinară.

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi, ale altor acte normative ce reglementează activitatea de avocat, precum și încălcarea gravă a normelor Codului deontologic al avocatului constituie temei pentru tragerea la răspundere disciplinară a avocatului.

(2) Sesizările referitoare la acţiunile avocaţilor, precum şi informaţia cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuţiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică şi disciplină. În cazul existenţei unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control. Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului.

(3) Comisia pentru etică şi disciplină trebuie să solicite avocatului căruia i-a fost intentată procedura disciplinară explicaţii în scris, acte şi alte materiale necesare pentru adoptarea unei decizii obiective.

(4) În cazul în care se adeveresc unele abateri comise de avocat, preşedintele Comisiei pentru etică şi disciplină prezintă materialele despre avocatul în cauză spre examinare comisiei.

(5) Examinarea de către Comisia pentru etică şi disciplină a materialelor ce ţin de abaterile disciplinare constituie o procedură disciplinară.

(6) Comisia pentru etică şi disciplină adoptă una din următoarele decizii:

a) privind aplicarea sancţiunii disciplinare;

b) privind efectuarea unui control suplimentar;

c) privind lipsa încălcărilor în acţiunile avocatului;

d) privind încetarea procedurii, în cazurile stabilite de prezenta lege.

(7) Decizia Comisiei pentru etică şi disciplină se face publică.

(8) Avocatul căruia i s-a intentat o procedură disciplinară este în drept să asiste la examinarea chestiunii privind tragerea lui la răspundere disciplinară şi să dea explicaţii.

Articolul 58. Termenele de prescripţie.

(1) Procedura disciplinară nu poate fi intentată, iar cea intentată se clasează, dacă din momentul comiterii abaterii a trecut un an. În acest caz nu se ia în calcul perioada pierderii temporare de către avocat a capacităţii de muncă, aflării acestuia în concediu şi timpul aflării cauzei în procedură disciplinară.

(2) Sancţiunea disciplinară se aplică cel mult peste 2 luni de la data constatării abaterii, fără a se lua în calcul perioada pierderii temporare de către avocat a capacităţii de muncă şi aflării acestuia în concediu.

Prevederi relevante ale Statutului profesiei de avocat din 29.01.2011:

Articolul 6. Forma şi conţinutul contractului de asistenţă juridică.

(1) Contractul de asistenţă juridică este încheiat în formă scrisă. El trebuie să îndeplinească toate condiţiile prevăzute de Lege prin care acesta dobîndeşte putere juridică şi este înregistrat la cabinetul avocatului sau la biroul asociat de avocaţi.

(2) Contractul de asistenţă juridică trebuie să cuprindă în mod obligatoriu:

a) datele de identificare ale avocatului, datele de identificare şi denumirea formei de exercitare a profesiei, sediul;

b) datele de identificare ale clientului: se indică persoana reprezentantului legal şi mandatarul clientului, dacă este cazul;

c) obiectul contractului, care poate fi limitat la una sau mai multe dintre activităţile prevăzute de Lege sau care poate avea caracter general;

d) onorariul;

e) modul de soluţionare a litigiilor dintre avocat şi client;

f) semnăturile părţilor.

Articolul 7. Efectele contractului de asistenţă juridică.

În cazul în care se angajează să asiste şi să reprezinte un client într-o procedură legală, avocatul îşi asumă obligaţiile prevăzute de Lege, prezentul Statut şi contract, precum şi consecinţele care apar din asumarea respectivă.

Articolul 61. Termenele de prescripţie.

(1) Sancţiunea disciplinară se aplică cel mult peste 2 luni de la data constatării abaterii, fără a se lua în calcul perioada pierderii temporare de către avocat a capacităţii de muncă şi aflării acestuia în concediu.

(2) Procedura disciplinară nu poate fi intentată, iar cea intentată se clasează, dacă din momentul comiterii abaterii a trecut un an. În acest caz nu se ia în calcul perioada pierderii temporare de către avocat a capacităţii de muncă, aflării acestuia în concediu şi timpul aflării cauzei în procedură penală şi disciplinară.

La caz se atestă că, la 20.04.2015, între avocatul Cibric Ruslan și Iulia Neculce a fost încheiat contractual de asistență juridică nr.96, pentru reprezentarea ultimei în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău,

și acordarea asistenței juridice calificate pe cauză civilă cu privire la încasarea prejudiciul material în mărime de 55 083,88 lei din contul SRL „Euro Mansarde” în rezultatul inundației effectuate din considerentele efectuării lucrărilor de construcție necalitative a mansardelor, care a devenit proprietatea clientului în temeiul contractului de vînzare-cumpărare a imobilului (fila nr.4, verso, dos.administrativ).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîşcani, mun. Chişinău din 10.10.2016, cererea de chemare în judecată înaintată de către Neculce Iulia împotriva SRL„Euro Mansarde” cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (fila nr.7-9, dos.administrativ).

Prin decizia Curții de Apel Chişinău din 03.05.2017, fiind respins apelul declarat de Iulia Neculce, a fost menţinută hotărârea Judecătoriei Rîşcani, mun.Chişinău din 10.10.2016 (fila nr.9 verso, dos.administrativ).

La 03.07.2017, reprezentantul Iuliei Neculce, avocatul Ruslan Cibric, a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 03.05.2017, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia Curții Supremede Justiție din 07.03.2018, s-a decis: A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Iuliei Neculce, avocatul Ruslan Cibric împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 03.05.2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Iulia Neculce împotriva societăţii cu răspundere limitată „Euro Mansarde”, în proces de insolvabilitate, cu privire la repararea prejudiciului material şi compensarea cheltuielilor de judecată (fila nr.10-12, dos.administrativ).

Inițial este de reținut că, atît în plîngerea adresată Comisiei pentru etică și disciplină, și respectiv în cererea de chemare în judecată supusă examinării, reclamanta menționează despre : pretinsa îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de către avocatul Ruslan Cibric în instanțele naționale pe cauza sa, cît și pretinsa depunere tardivă a cererii la CEDO de către avocat.

Instanța consideră necesar a sublinia că textul legii speciale (art. 58 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002), utilizează sintagma „din momentul comiterii abaterii” drept punct de pornire a termenului de prescripție. Spre deosebire de dreptul comun (art. 395 Cod Civil), unde prescripția extinctivă începe să curgă de la „data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului”, fapt ce denotă că în materia răspunderii disciplinare a avocaților legiuitorul a instituit un termen de prescripție obiectiv.

Acesta este legat strict de materialitatea faptei, avînd un caracter de ordine publică, menit să asigure stabilitatea raporturilor juridice.

Prin urmare, analizînd cronologia faptelor invocate de reclamantă, instanța constată : pretinsa îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de către avocatul Ruslan Cibric în instanțele naționale s-a consumat cel tîrziu la 01.03.2018 - data emiterii încheierii de către Curtea Supremă de Justiție, iar pretinsa depunere tardivă a cererii la CEDO s-a consumat la - 25.09.2018, iar decizia de inadmisibilitate a fost emisă la 08.11.2018.

În speță, reclamanta a sesizat organul disciplinar al Uniunii Avocaților abia la 15.06.2025, adică după o perioadă de aproape 7 ani de la momentul comiterii pretinselor fapte.

Instanța nu poate reține argumentul reclamantei referitor la faptul că a fost indusă în eroare de avocat și că a aflat despre decizia CEDO abia în anul 2025. Comportamentul culpabil al avocatului sub aspectul comunicării cu clientul sau neexecutarea obligațiilor contractuale pot constitui temeiuri pentru o acțiune civilă în răspundere contractuală sau delictuală în instanța de drept comun (pentru recuperarea onorariului și a prejudiciilor), dar nu au efectul de a suspenda sau întrerupe termenul de prescripție

disciplinară, care este reglementat strict și limitativ de teza a doua a art. 58 alin. (1) din Legea nr. 1260/2002.

În consecință, la data depunerii petiției de către reclamantă - 11.07.2025, Comisia pentru Etică și Disciplină se afla în fața unui impediment legal absolut de a porni procedura pe fond. Soluția de respingere a petiției ca inadmisibilă din cauza expirării termenului de prescripție de un an este pe deplin legală și temeinică. Instanța constată că pârâtul a aplicat corect normele de drept material, motiv pentru care acțiunea reclamantei urmează a fi respinsă.

În contextul dat instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii : 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Potrivit art. 87 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreţionar, pentru investigarea stării de fapt.

Conform art. 93 Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.

În lumina celor relatate, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu și interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 93 Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că acțiunea reclamantei, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Or, activitatea administrativă efectuată de către Comisia pentru etică și disciplină a UAM, este una legală și întemeiată, la soluționarea speței cercetînd complet și multiaspectual circumstanțele, și în limita competenței a emis actul administrativ, prin care și-a realizat scopul său legal.

Instanța nu poate reține argumentele reclamantei, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar argumentele privind temeinicia pretențiilor formulate de către reclamantă, sunt neîntemeiate și rezultă din interpretarea eronată a normelor de drept. Or, simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

De altfel, reclamanta nu a convins instanța de judecată prin argumente plauzibile și probe concludente precum că pîrîtul ar fi acționat arbitrar sau abuziv în activitatea administrativă înfăptuită.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Instanța conchide că, conduita pîrîtului este conformă cadrului legal citat supra, actul contestat de reclamantă a fost motivat în fapt și în drept, precum și a fost emis în conformitate cu rigorile prescrise de lege, abuzuri sau devieri în acest sens nu au fost identificate.

În asemenea conjunctură faptică, nu pot fi satisfăcute cerințele reclamantului cu privire la anularea Deciziei Comisiei pentru Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din Moldova nr.1/15/2025 din 02.09.2025, și respectiv : - a constata în acțiunile avocatului Cibric Ruslan comiterea abaterii disciplinare, - a obliga Comisia pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților din RM să emită o decizie de sancționare a avocatului Cibric Ruslan, pe marginea plîngerii depuse, dimpotrivă admiterea unei asemenea pretenții ar desconsidera materialul probatoriu concludent și pertinent acumulat pe marginea cauzei judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Iulia Neculce împotriva Uniunii Avocaților din R.Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, persoană terță Ruslan Cibric, cu privire la anularea actului administrativ - Decizia Nr.1/15/2025 din 02.09.2025, obligarea emiterii actului admnistrativ solicitat, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru